

RÅDSDIREKTIV 97/41/EF

av 25. juni 1997

om endring av direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i henholdsvis frukt og grønnsaker, korn, næringsmidler av animalsk opprinnelse og visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 43,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

Ved rådsdirektiv 86/362/EØF av 24. juli 1986 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i korn⁽⁴⁾, rådsdirektiv 86/363/EØF av 24. juli 1986 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽⁵⁾ og rådsdirektiv 90/642/EØF av 27. november 1990 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker⁽⁶⁾ ble det innført en felles ordning for fastsettelse av obligatoriske verdier for restmengder i hele Fellesskapet.

Ordningen innebærer en gradvis overføring av de maksimumsverdier for rester som ble innført i henhold til direktiv 76/895/EØF av 23. november 1976 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i frukt og grønnsaker⁽⁷⁾, til direktiv 90/642/EØF etter en teknisk vurdering. En slik overføring er allerede gjennomført for visse verdier og er fremdeles under forberedelse når det gjelder andre.

(*) Denne rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 184 av 12.7.1997, s. 33, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 83/98 av 25. september 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 201 av 5.8.1995, s. 8, og EFT nr. C 103 av 2.4.1997, s. 20.

(2) EFT nr. C 320 av 28.10.1996, s. 96.

(3) EFT nr. C 82 av 19.3.1996, s. 1.

(4) EFT nr. L 221 av 7.8.1986, s. 37. Direktivet sist endret ved direktiv 96/33/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 35).

(5) EFT nr. L 221 av 7.8.1986, s. 43. Direktivet sist endret ved direktiv 96/33/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 35).

(6) EFT nr. L 350 av 14.12.1990, s. 71. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).

(7) EFT nr. L 340 av 9.12.1976, s. 26. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).

Ved rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter⁽⁸⁾ ble det fastsatt en ordning der godkjenningen av plantefarmasøytiske produkter som inneholder et aktivt stoff oppført i vedlegg I til direktivet, knyttes til en forpliktelse for den medlemsstaten som har gitt godkjenningen, til å fastsette en midlertidig maksimumsverdi for det aktuelle aktive stoffet i de avlinger som er behandlet. Ordningen innebærer at Kommisjonen også gis mandat til å fastsette maksimumsverdier for rester som skal gjelde i hele Fellesskapet, på grunnlag av de midlertidige maksimumsverdier for rester som en medlemsstat har fastsatt. Av klarhetshensyn bør de midlertidige maksimumsverdier for rester som er fastsatt i samsvar med denne ordning, tas inn i vedleggene til direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF på en hensiktsmessig måte.

Det må fastsettes regler for de maksimumsverdier for rester som kan godtas i rene tørkede og/eller bearbejdede landbruksprodukter og i sammensatte næringsmidler, for å sikre egnet vern av menneskers helse samt det indre markeds virkemåte når det gjelder slike produkter.

Medlemsstatene bør gi mulighet for fastsettelse av maksimumsverdier for rester med hensyn til produkter fra andre medlemsstater for i størst mulig grad å unngå handelsproblemer som følge av manglende harmoniserte maksimumsverdier for rester når det gjelder visse rest-/produktkombinasjoner.

En framgangsmåte for forlik er nødvendig for de tilfeller der det i praksis er oppstått hindringer for handelen innenfor Fellesskapet som følge av manglende harmoniserte maksimumsverdier for rester når det gjelder visse rest-/produktkombinasjoner.

Det bør systematisk organiseres en effektiv overvåking av plantevernmiddelrester på både nasjonalt plan og fellesskapsplan for å sikre at de obligatoriske fastsatte verdier overholdes, og for å bidra til en størst mulig tillit hos forbrukeren til at den høyest mulige grad av vern er oppnådd for menneskers helse.

Det er av største betydning at det for å garantere et høyt nivå av forbrukervern sikres kontroll med at de fastsatte maksimumsverdiene for rester overholdes. Slik kontroll bør i størst mulig utstrekning omfatte alle planteprodukter som er

(8) EFT nr. L 230 av 19.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).

omfattet av direktivene om restmengder. De ressurser som står til rådighet, bør imidlertid utnyttes optimalt, og det kan derfor synes unødvendig å kontrollere bearbejdede, tørkede eller sammensatte næringsmidler og halvfabrikater under bearbejding så lenge det foretas tilstrekkelig kontroll av råvarer.

Visse bestemmelser i direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF og 86/363/EØF må ajourføres for at de skal bli i tråd med tilsvarende bestemmelser i direktiv 90/642/EØF, og for at det skal kunne sikres sammenheng i gjennomføringen av alle bestemmelser om maksimumsverdier for rester.

Endringer i vedleggene som følge av utviklingen innen vitenskapelig og teknisk kunnskap, fastsettelse av midlertidige maksimumsverdier for rester og innføring av fortynnings- eller konsentrasjonsfaktorer i forbindelse med visse tørkings- eller bearbejdingsoperasjoner er tekniske tiltak. Det synes hensiktsmessig med en framgangsmåte for vedtakelse av slike tiltak i forskriftskomiteen for å sikre effektiv og rask anvendelse av gjennomføringstiltakene i henhold til direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF, 90/642/EØF, 91/414/EØF og andre aktuelle direktiver.

For å sikre et tilstrekkelig vern av menneskers helse og det indre markeds virkemåte er det nødvendig at medlemsstatene straks anvender de endringer som gjøres i vedleggene —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 76/895/EØF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

1. Dette direktiv gjelder produkter beregnet på konsum, eller i unntakstilfeller til forvarer, som er oppført under de posisjoner i den felles tolltariff som er gjengitt i vedlegg I, i den grad det i eller på disse produkter forekommer rester av plantevernmidlene oppført i vedlegg II.

2. Dette direktiv får også anvendelse på de samme produktene når de er tørket eller bearbejdet eller inngår i et sammensatt næringsmiddel, i den grad de inneholder visse rester av plantevernmidler.

3. Dette direktiv får anvendelse uten å berøre kommisjonsdirektiv 91/321/EØF av 14. mai 1991 om morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger til spedbarn og småbarn(*) og kommisjonsdirektiv 96/5/EF av 16. februar 1996 om bearbejdede kornbaserte næringsmidler og barnemat for spedbarn og småbarn(**). Inntil det er fastsatt maksimumsverdier i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6 i direktiv 91/321/EØF eller artikkel 6 i direktiv 96/5/EF,

får imidlertid bestemmelsene i dette direktivs artikkel 5a nr. 1 og nr. 3-6 anvendelse på de berørte produkter.

(*) EFT nr. L 175 av 4.7.1991, s. 35. Direktivet sist endret ved direktiv 96/4/EF (EFT nr. L 49 av 28.2.1996, s. 12).

(**) EFT nr. L 49 av 28.2.1996, s. 17.»

2) Artikkel 2 skal lyde:

«Artikkel 2

I dette direktiv menes med

1. «rester av plantevernmidler»: rester av plantevernmidler og deres metabolitter, samt nedbryttings- eller reaksjonsprodukter som definert i vedlegg II, som forekommer på eller i produktene nevnt i artikkel 1,

2. «bringe i omsetning»: enhver levering av produktene nevnt i artikkel 1, mot vederlag eller ikke, etter at de er høstet.»

3) Artikkel 4 nr. 1 skal lyde:

«1. Dersom en medlemsstat som følge av nye opplysninger eller etter å ha vurdert eksisterende opplysninger på nytt anser at en maksimumsverdi fastsatt i vedlegg II utgjør en fare for menneskers eller dyrs helse, og at det derfor er nødvendig å handle raskt, kan medlemsstaten midlertidig redusere denne verdien for sitt territorium. I et slikt tilfelle skal medlemsstaten umiddelbart gi de andre medlemsstatene og Kommisjonen underretning om de tiltak som er truffet, sammen med en begrunnelse.»

4) Artikkel 5 skal lyde:

«Artikkel 5

Endringer i vedlegg I og II som følge av utviklingen innen vitenskapelig og teknisk kunnskap skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 7. Særlig ved fastsettelsen av maksimumsverdier for rester skal det tas hensyn til en relevant risikovurdering av næringsinntak samt antallet tilgjengelige data og dataenes kvalitet.»

5) Ny artikkel 5a skal lyde:

«Artikkel 5a

1. I denne artikkel menes med opprinnelsesstat den medlemsstat på hvis territorium et produkt angitt i artikkel 1 nr. 1 og 2 enten lovlig produseres og markedsføres eller bringes i fri omsetning, og med mottakerstat den medlemsstat på hvis territorium et slikt produkt innføres og bringes i omsetning med henblikk på andre operasjoner enn transitt til en annen medlemsstat eller en tredjestat.

2. Medlemsstatene skal innføre varige eller midlertidige ordninger for fastsettelse av maksimumsverdier for rester for produkter nevnt i artikkel 1 nr. 1 og 2 som innføres på deres territorium fra en opprinnelsesstat, samtidig som de tar hensyn til reglene for god landbrukspraksis i opprinnelsesstaten, og uten at det berører de nødvendige vilkår for vern av forbrukernes helse i tilfeller der det ikke er fastsatt maksimumsverdier for rester for disse produktene i samsvar med artikkel 5.

3. Dersom

- det for et produkt nevnt i artikkel 1 nr. 1 og 2 ikke er fastsatt noen maksimumsverdi for rester i samsvar med artikkel 5, og
- produktet, som oppfyller maksimumsverdiene for rester som anvendes i opprinnelsesstaten, har vært underkastet tiltak i mottakerstaten som medfører at den frie omsetning av produktet forbyr eller begrenses på grunn av at dets innhold av plantevernmiddelester overstiger maksimumsverdiene for rester som er godkjent i mottakerstaten, og
- mottakerstaten enten har innført nye maksimumsverdier for rester eller har endret verdiene fastsatt i sin lovgivning eller har gjort endringer i sine kontroller som er uforholdsmessige og/eller diskriminerende sammenlignet med dem som gjelder for den innenlandske produksjon, eller den maksimumsverdien mottakerstaten anvender, avviker vesentlig fra de tilsvarende verdier fastsatt av andre medlemsstater eller maksimumsverdien som anvendes av mottakerstaten, gir et uforholdsmessig høyt vernnivå sammenlignet med vernnivået som medlemsstaten anvender på plantevernmidler med tilsvarende risiko eller på tilsvarende landbruksprodukter eller næringsmidler,

får følgende unntaksbestemmelser anvendelse:

- a) mottakerstaten skal underrette den andre berørte medlemsstaten og Kommissjonen om de vedtatte tiltakene innen 20 dager etter at de har fått anvendelse. Underretningen skal være vedlagt dokumenter som belyser de aktuelle tilfeller,
- b) de to berørte medlemsstatene skal på grunnlag av underretningen omhandlet i bokstav a) omgående kontakte hverandre for i de tilfeller der det er mulig, å unngå virkningene av forbud eller begrensninger som skyldes tiltak vedtatt av mottakerstaten, ved hjelp av tiltak som de blir enige om innbyrdes; medlemsstatene skal oversende alle nødvendige opplysninger til hverandre.

Innen tre måneder etter at underretningen omhandlet i bokstav a) er gitt, skal de berørte medlemsstater informere Kommissjonen om resultatet av kontakten og særlig om tiltakene de eventuelt har til hensikt å treffe, herunder de maksimumsverdier for rester som de har oppnådd enighet om. Opprinnelsesstaten skal underrette de andre medlemsstatene om resultatene av slik kontakt,

- c) Kommissjonen skal umiddelbart forelegge saken for Den faste komité for plantehelse og om mulig framlegge forslag med sikte på å fastsette i vedlegg II en midlertidig maksimumsverdi for rester som skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 7.

I sitt forslag skal Kommissjonen ta hensyn til den eksisterende tekniske og vitenskapelige kunnskap på området og særlig til data oversendt av de berørte medlemsstater, særlig den toksikologiske vurderingen og anslått ADI, regler for god landbrukspraksis og forsøksdata som opprinnelsesstaten har brukt ved fastsettelsen av maksimumsverdien for rester, sammen med mottakerstatens begrunnelse for å treffe de aktuelle tiltakene.

Gyldighetstiden for den midlertidige maksimumsverdien skal fastsettes i den vedtatte rettsakt og kan ikke overstige fire år. Dette tidsrommet kan knyttes til opprinnelsesstatens og/eller andre berørte medlemsstaters innsending av forsøksdata som Kommissjonen trenger for å fastsette maksimumsverdien for rester i samsvar med artikkel 5. På deres anmodning skal Kommissjonen og medlemsstatene holdes orientert om det tilhørende forsøksprogrammet.

4. Ethvert av tiltakene fastsatt i nr. 2 eller 3 skal en medlemsstat treffe under behørig hensyn til dens forpliktelser etter traktaten, særlig artikkel 30-36.

5. Rådskonklusjon 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter(*) får ikke anvendelse på tiltak vedtatt og meddelt av medlemsstatene i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

6. Nærmere bestemmelser om gjennomføringen av framgangsmåten omhandlet i denne artikkel kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 8.

(*) EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved vedtak 96/139/EF (EFT nr. L 32 av 10.2.1996, s. 31).»

- 6) Artikkel 7 nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

«2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

4. Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

5. Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene, med mindre Rådet med simpelt flertall har forkastet tiltakene.»

7) Artikkel 8 nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

«2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

4. Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

5. Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen 15 dager etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene, med mindre Rådet med simpelt flertall har forkastet tiltakene.»

8) Ny artikkel 8a skal lyde:

«Artikkel 8a

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.»

9) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

1. Dette direktiv får anvendelse på produkter nevnt i artikkel 1 som er beregnet på eksport til tredjestater. Maksimumsverdier for plantevernmidler fastsatt i samsvar med dette direktiv får likevel ikke anvendelse på produkter som er behandlet før eksport, dersom det på en tilfredsstillende måte kan bevises

- a) at mottakertredjestaten krever en særskilt behandling for å hindre at skadelige organismer får innpass på dens territorium, eller
- b) at behandlingen er nødvendig for å beskytte produktene mot skadelige organismer under transporten til mottakertredjestaten og under lagringen der.

2. Dette direktiv får ikke anvendelse på produkter nevnt i nr. 1 dersom det på en tilfredsstillende måte kan bevises at de er beregnet på

- a) produksjon av andre produkter enn næringsmidler eller før, eller
- b) såing eller planting.»

10) Ny artikkel 10a skal lyde:

«Artikkel 10a

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å sikre at de endringene i vedlegg II

som er en følge av vedtakene nevnt i artikkel 5, kan gjennomføres på deres territorium, innen et tidsrom på høyst åtte måneder etter at de er vedtatt, og innen et kortere tidsrom når det er tvingende nødvendig for å verne menneskers helse.

For å innfri berettigede forventninger kan det i fællesskapsrettsakter om gjennomføring fastsettes overgangsperioder for ikrafttredelsen av visse maksimumsverdier for rester som tillater normal markedsføring av innhøstede produkter.»

Artikkel 2

I direktiv 86/362/EØF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

1. Dette direktiv får anvendelse på produktene oppført i vedlegg I, på produktene igjen framstilt av dem etter tørking eller bearbeiding og på sammensatte næringsmidler der de inngår, i den grad de kan inneholde rester av plantevernmidler.

2. Dette direktiv får anvendelse uten å berøre:

- a) rådsdirektiv 74/63/EØF av 17. desember 1973 om fastsettelse av det høyest tillatte innhold av uønskede stoffer og produkter i forvarer(*),
- b) rådsdirektiv 76/895/EØF av 23. november 1976 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i frukt og grønnsaker(**),
- c) rådsdirektiv 90/642/EØF av 27. november 1990 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilisk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker(***),
- d) kommisjonsdirektiv 91/321/EØF av 14. mai 1991 om morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger til spedbarn og småbarn(****) og kommisjonsdirektiv 96/5/EF av 16. februar 1996 om bearbeidede kornbaserte næringsmidler og barnemat for spedbarn og småbarn(*****). Inntil det er fastsatt maksimumsverdier i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6 i direktiv 91/321/EØF eller artikkel 6 i direktiv 96/5/EF, får bestemmelsene i dette direktiv artikkel 5a nr. 1 og nr. 3-6 anvendelse på de berørte produkter.

3. Dette direktiv får anvendelse også på produkter nevnt i nr. 1 som er beregnet på eksport til tredjestater. Maksimumsverdier for rester av plantevernmidler fastsatt i samsvar med dette direktiv får imidlertid ikke anvendelse på produkter som er behandlet før eksport, dersom det på en tilfredsstillende måte kan bevises

- a) at mottakertredjestaten krever en særskilt behandling for å hindre at skadelige organismer får innpass på dens territorium, eller
- b) at behandlingen er nødvendig for å beskytte produktene mot skadelige organismer under transporten til mottakertredjestaten og under lagringen der.

4. Dette direktiv får ikke anvendelse på produkter nevnt i nr. 1 dersom det på en tilfredsstillende måte kan bevises at de er beregnet på

- a) produksjon av andre produkter enn næringsmidler eller fôr, eller
- b) såing eller planting.

(*) EFT nr. L 38 av 11.2.1974, s. 31. Direktivet sist endret ved direktiv 96/25/EF (EFT nr. L 125 av 23.5.1996, s. 35).

(**) EFT nr. L 340 av 9.12.1976, s. 26. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).

(***) EFT nr. L 350 av 14.12.1990, s. 71. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).

(****) EFT nr. L 175 av 4.7.1991, s. 35. Direktivet sist endret ved direktiv 96/4/EF (EFT nr. L 49 av 28.2.1996, s. 12).

(*****) EFT nr. L 49 av 28.2.1996, s. 17.»

2) I artikkel 2 nr. 1 utgår «som er oppført i vedlegg II»,

3) Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

1. Uten hensyn til artikkel 6 skal produktene nevnt i artikkel 1 ikke inneholde høyere verdier av plantevernmidler enn dem angitt i listen nevnt i vedlegg I fra det tidspunkt de bringes i omsetning.

Listen over de berørte rester av plantevernmidler og deres maksimumsverdier skal opprettes i vedlegg II etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12, under hensyn til den eksisterende vitenskapelige og tekniske kunnskap.

2. Når det gjelder tørkede og bearbeidede produkter som det ikke uttrykkelig er fastsatt maksimumsverdier for i vedlegg II, skal gjeldende maksimumsverdi for rester være den som er fastsatt i vedlegg II, idet det tas hensyn til henholdsvis konsentrasjonen forårsaket av tørkeprosessen eller konsentrasjonen eller fortynningen forårsaket av bearbeidingen. En konsentrasjons- eller fortynningsfaktor som omfatter konsentrasjonen og/eller fortynningen forårsaket av visse tørke- eller bearbeidingsoperasjoner, kan

bestemmes for visse tørkede eller bearbejdede produkter etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12.

3. Når det gjelder sammensatte næringsmidler som inneholder en blanding av bestanddeler, og som det ikke er fastsatt maksimumsverdier for rester for, kan de maksimumsverdier som anvendes, ikke overstige verdiene fastsatt i vedlegg II, idet det tas hensyn til de relative konsentrasjoner av ingredienser i blandingen samt til bestemmelsene i nr. 2.

4. Medlemsstatene skal minst ved stikkprøvekontroll sikre overholdelse av maksimumsverdiene nevnt i nr. 1. Nødvendig inspeksjon og overvåking skal foretas i samsvar med rådsdirektiv 89/397/EØF av 14. juni 1989 om offentlig kontroll av næringsmidler(*), med unntak av direktivets artikkel 14, og med rådsdirektiv 93/99/EØF av 29. oktober 1993 om tilleggstiltak i forbindelse med offentlig kontroll av næringsmidler(**), med unntak av direktivets artikkel 5, 6 og 8.

(*) EFT nr. L 186 av 30.6.1989, s. 23.

(**) EFT nr. L 290 av 24.11.1993, s. 14.»

4) Artikkel 5 erstattes med følgende artikler:

«Artikkel 5

Dersom Kommisjonen for et produkt som tilhører en gruppe nevnt i vedlegg I, har fastsatt en midlertidig maksimumsverdi for rester som gjelder i hele Fællesskapet, i samsvar med bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1 bokstav f) i rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter(*), vil denne verdien bli angitt i vedlegg II med en henvisning til nevnte framgangsmåte.

Artikkel 5a

1. I denne artikkel menes med opprinnelsesstat den medlemsstat på hvis territorium et produkt omhandlet i artikkel 1 nr. 1 enten lovlig produseres og markedsføres eller bringes i fri omsetning, og med mottakerstat den medlemsstat på hvis territorium et slikt produkt innføres og bringes i omsetning med henblikk på andre operasjoner enn transit til en annen medlemsstat eller en tredjestat.

2. Medlemsstatene skal innføre varige eller midlertidige ordninger for fastsettelse av maksimumsverdier for rester for produkter nevnt i artikkel 1 nr. 1 som innføres på deres territorium fra en opprinnelsesstat, samtidig som de tar hensyn til reglene for god landbrukspraksis i opprinnelsesstaten, og uten at det berører de nødvendige vilkår for vern av forbrukernes helse i tilfeller der det ikke er fastsatt maksimumsverdier for rester for disse produktene i samsvar med bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1 eller artikkel 5.

3. Dersom

- det for et produkt nevnt i artikkel 1 nr. 1 ikke er fastsatt noen maksimumsverdi for rester i samsvar med artikkel 4 nr. 1 eller artikkel 5, og
- produktet, som oppfyller maksimumsverdiene for rester som anvendes i opprinnelsesstaten, har vært underkastet tiltak i mottakerstaten som medfører at den frie omsetning av produktet forbyr eller begrenses på grunn av at dets innhold av plantevernmiddelester overstiger maksimumsverdiene for rester som er godkjent i mottakerstaten, og
- mottakerstaten enten har innført nye maksimumsverdier for rester eller har endret verdiene fastsatt i sin lovgivning eller har gjort endringer i sine kontroller som er uforholdsmessige og/eller diskriminerende sammenlignet med dem som gjelder for den innenlandske produksjon, eller den maksimumsverdien mottakerstaten anvender, avviker vesentlig fra de tilsvarende verdier fastsatt av andre medlemsstater eller maksimumsverdien som anvendes av mottakerstaten, gir et vernnivå som er uforholdsmessig sammenlignet med vernnivået som medlemsstaten anvender på plantevernmidler med tilsvarende risiko eller på tilsvarende landbruksprodukter eller næringsmidler,

får følgende unntaksbestemmelser anvendelse:

- a) mottakerstaten skal underrette den andre berørte medlemsstaten og Kommisjonen om de vedtatte tiltakene innen 20 dager etter at de har fått anvendelse. Underretningen skal være vedlagt dokumenter som belyser de aktuelle tilfeller,
- b) de to berørte medlemsstatene skal på grunnlag av underretningen omhandlet i bokstav a) omgående kontakte hverandre for i de tilfeller der det er mulig, å unngå virkningene av forbud eller begrensninger som skyldes tiltak vedtatt av mottakerstaten, ved hjelp av tiltak som de blir enige om innbyrdes; medlemsstatene skal oversende alle nødvendige opplysninger til hverandre.

Innen tre måneder etter at underretningen omhandlet i bokstav a) er gitt, skal de berørte medlemsstater informere Kommisjonen om resultatet av kontakten og særlig om tiltakene de eventuelt har til hensikt å treffe, herunder de maksimumsverdier for rester som de har oppnådd enighet om. Opprinnelsesstaten skal underrette de andre medlemsstatene om resultatene av slik kontakt.
- c) Kommisjonen skal umiddelbart forelegge saken for Den faste komité for plantehelse og om mulig framlegge forslag med sikte på å fastsette i vedlegg II

en midlertidig maksimumsverdi for rester som skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12.

I sitt forslag skal Kommisjonen ta hensyn til den eksisterende tekniske og vitenskapelige kunnskap på området og særlig til data oversendt av de berørte medlemsstater, særlig den toksikologiske vurderingen og anslått ADI, regler for god landbrukspraksis og forsøksdata som opprinnelsesstaten har brukt ved fastsettelsen av maksimumsverdien for rester, sammen med mottakerstatens begrunnelse for å treffe sin beslutning om de aktuelle tiltakene.

Gyldighetstiden for den midlertidige maksimumsverdien skal fastsettes i den vedtatte rettsakt og kan ikke overstige fire år. Dette tidsrommet kan knyttes til opprinnelsesstatens og/eller andre berørte medlemsstaters innsending av forsøksdata som Kommisjonen behøver for å fastsette maksimumsverdien for rester i samsvar med artikkel 4 nr. 1. På deres anmodning skal Kommisjonen og medlemsstatene holdes orientert om det tilhørende forsøksprogrammet.

4. En medlemsstat skal treffe ethvert av tiltakene fastsatt i nr. 2 eller 3 under behørig hensyn til sine forpliktelser etter traktaten, særlig artikkel 30-36.

5. Rådskonferansen 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter(**) får ikke anvendelse på tiltak vedtatt og meddelt av medlemsstatene i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

6. Nærmere bestemmelser om gjennomføringen av framgangsmåten omhandlet i denne artikkel kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 11a.

(*) EFT nr. L 230 av 19.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).

(**) EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved vedtak 96/139/EF (EFT nr. L 32 av 10.2.1996, s. 31).»

5) Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

1. Medlemsstatene skal utpeke en myndighet for å sikre at kontrollen omhandlet i artikkel 4 nr. 4 utføres.

2. a) Innen 30. juni hvert år skal medlemsstatene oversende Kommisjonen sine planlagte foreløpige overvåkingsprogrammer for det følgende kalenderår. I dette foreløpige program skal det minst angis:

— de produkter som skal kontrolleres, og antallet kontroller som skal foretas,

— de plantevernmidlerrester som skal kontrolleres,

— de kriterier som er benyttet ved utarbeidingen av programmene.

b) Innen 30. september hvert år skal Kommisjonen framlegge for Den faste komité for planteplante helse et utkast til rekommandasjon om et samordnet overvåkingsprogram på fellesskapsplan der det skal angis den særskilte prøvetaking som skal inngå i de nasjonale overvåkingsprogrammene. Rekommandasjonen skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 11b. Det grunnleggende målet for Fellesskapets overvåkingsprogram skal være å gjøre optimal bruk av prøvetakingen på fellesskapsplan for kornslagene som tilhører gruppene oppført i vedlegg I, og som er produsert i Fellesskapet eller importert dit, når det er konstatert problemer, for å sikre at maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler oppført i vedlegg II overholdes.

3. Innen 31. august hvert år skal medlemsstatene oversende Kommisjonen resultatene av analysene av de stikkprøver som er tatt i løpet av det foregående år under deres nasjonale overvåkingsprogrammer og under Fellesskapets samordnede overvåkingsprogram. Kommisjonen skal samle inn og sammenligne disse opplysningene samt resultatene av de kontroller som er utført i samsvar med direktiv 86/363/EØF(*) og 90/642/EØF, og analysere

— overtredelse av maksimumsverdiene for rester, og

— de faktiske gjennomsnittsverdier for rester og deres relative verdier med hensyn til de fastsatte maksimumsverdier for rester.

Komisjonen bør ved utarbeidingen av det samordnede overvåkingsprogrammet gradvis arbeide henimot et system som kan gi mulighet for beregning av faktisk eksponering for plantevernmidler i kosten.

Komisjonen skal oversende denne informasjonen til medlemsstatene innen rammen av Den faste komité for planteplante helse innen 30. september hvert år for gjennomgåelse og vedtakelse av nødvendige tiltak som f.eks.

— tiltak på fellesskapsplan når det rapporteres om overtredelse av maksimumsverdiene,

— oppfordring til å offentliggjøre de innsamlede og sammenlignede opplysningene.

4. Følgende tiltak kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 11a:

- a) endringer i nr. 2 og 3 i denne artikkel i den grad disse endringer gjelder datoene for melding,
- b) de gjennomføringsregler som er nødvendige for at bestemmelsene i nr. 2 og 3 skal virke effektivt.

5. Kommisjonen skal innen 31. desember 1999 oversende Rådet en rapport om anvendelsen av denne artikkel, om nødvendig sammen med egnede forslag.

(*) EFT nr. L 221 av 7.8.1986, s. 43. Direktivet sist endret ved direktiv 96/33/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 35).»

6) I artikkel 8 nr. 1 endres «artikkel 12» til «artikkel 11a»,

7) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

1. Dersom en medlemsstat som følge av nye opplysninger eller en revurdering av eksisterende opplysninger anser at en maksimumsverdi fastsatt i vedlegg II utgjør en fare for menneskers eller dyrs helse og derfor krever at det handles raskt, kan denne medlemsstaten midlertidig redusere verdien på sitt eget territorium. I et slikt tilfelle skal den omgående underrette de andre medlemsstatene og Kommisjonen om tiltakene og vedlegge en erklæring der tiltakene begrunnes.

2. Kommisjonen skal raskt undersøke begrunnelsen som medlemsstaten nevnt i nr. 1 har gitt, og skal rådspørre medlemsstatene innenfor Den faste komité for plante- og dyrehelse, heretter kalt «komiteen»; den skal deretter umiddelbart avgis sin uttalelse og treffe hensiktsmessige tiltak. Kommisjonen skal umiddelbart underrette Rådet og medlemsstatene om de tiltak som er truffet. Enhver medlemsstat kan forelegge Kommisjonens tiltak for Rådet innen 15 dager etter at slik underretning er gitt. Rådet kan med kvalifisert flertall treffe en annen beslutning innen 15 dager fra den dato saken ble framlagt for det.

3. Dersom Kommisjonen anser at maksimumsverdiene fastsatt i vedlegg II bør endres for å løse vanskene nevnt i nr. 1 samt for å sikre vern av menneskers helse, skal den innlede framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 med sikte på å vedta disse endringene. I dette tilfelle kan medlemsstaten som har truffet tiltakene i henhold til nr. 1, opprettholde dem inntil Rådet eller Kommisjonen har truffet en beslutning etter nevnte framgangsmåte.»

8) Artikkel 10 skal lyde:

«Artikkel 10

Med forbehold for endringer i vedleggene som er gjort i samsvar med artikkel 5, artikkel 5a nr. 3 og artikkel 9, skal endringer i vedleggene vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12, under hensyn til den eksisterende vitenskapelige og tekniske kunnskap. Særlig skal det ved fastsettelse av maksimumsverdier for rester tas hensyn til en relevant risikovurdering av næringsinntak samt til antallet tilgjengelige data og dataenes kvalitet.»

9) Artikkel 11 oppheves.

10) Ny artikkel 11a og 11b skal lyde:

«Artikkel 11a

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgis stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 11b

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall

som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen 15 dager etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.»

11) Artikkel 12 nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

«2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

4. Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

5. Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene, med mindre Rådet med simpelt flertall har forkastet tiltakene.»

12) Artikkel 14 skal lyde:

«Artikkel 14

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å sikre at de endringer i vedlegg II som følger av vedtakene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 2, artikkel 5, artikkel 5a nr. 3, artikkel 9 nr. 3 og artikkel 10, kan gjennomføres på deres territorium, innen et tidsrom på høyst åtte måneder etter at de er vedtatt, og innen et kortere tidsrom når det er tvingende nødvendig for å verne menneskers helse.

For å innfri berettigede forventninger kan det i fellesskapsrettsakter om gjennomføring fastsettes overgangsperioder for ikrafttreddelsen av visse maksimumsverdier for rester som tillater normal markedsføring av innhøstede produkter.»

Artikkel 3

I direktiv 86/363/EØF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 skal lyde:

«Artikkel 1

1. Dette direktiv får anvendelse på de næringsmidler av animalsk opprinnelse som er oppført i vedlegg I, på produkter som igjen er framstilt av dem etter tørking eller bearbeiding, samt på sammensatte næringsmidler som de inngår i, i den grad de kan inneholde rester av plantevernmidler.

2. Dette direktiv får anvendelse uten å berøre

a) rådsdirektiv 74/63/EØF av 17. desember 1973 om fastsettelse av det høyest tillatte innhold av uønskede stoffer og produkter i forvarer(*),

b) kommisjonsdirektiv 91/321/EØF av 14. mai 1991 om morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger til spedbarn og småbarn(**) og kommisjonsdirektiv 96/5/EF av 16. februar 1996 om bearbeidede kornbaserte næringsmidler og barnemat for spedbarn og småbarn(***). Inntil det er fastsatt maksimumsverdier i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6 i direktiv 91/321/EØF eller artikkel 6 i direktiv 96/5/EF, får bestemmelsene i dette direktivs artikkel 5a nr. 1 og nr. 3-6 anvendelse på de berørte produkter.

3. Dette direktiv får anvendelse også på produkter nevnt i nr. 1 beregnet på eksport til tredjestater.

4. Dette direktiv får ikke anvendelse på produktene nevnt i nr. 1 dersom det på en tilfredsstillende måte kan bevises at de er beregnet på produksjon av andre produkter enn næringsmidler eller fôr.

(*) EFT nr. L 38 av 11.2.1974, s. 31. Direktivet sist endret ved direktiv 96/25/EF (EFT nr. L 125 av 23.5.1996, s. 35).

(**) EFT nr. L 175 av 4.7.1991, s. 35. Direktivet sist endret ved direktiv 96/4/EF (EFT nr. L 49 av 28.2.1996, s. 12).

(***) EFT nr. L 49 av 28.2.1996, s. 17)»

2) I artikkel 2 nr. 1 utgår «oppført i vedlegg II».

3) Artikel 4 skal lyde:

«Artikel 4

1. Uten hensyn til artikkel 6 skal produktene nevnt i artikkel 1 ikke inneholde høyere plantevernmiddelevdier enn dem angitt i listen nevnt i vedlegg I fra det tidspunkt de bringes i omsetning.

Listen over de berørte rester av plantevernmidler og deres maksimumsverdier skal opprettes i vedlegg II etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12, under hensyn til den eksisterende vitenskapelige og tekniske kunnskap.

2. Når det gjelder tørkede og bearbejdede produkter som det ikke uttrykkelig er fastsatt maksimumsverdier for i vedlegg II, skal gjeldende maksimumsverdi for rester være den som er fastsatt i vedlegg II, idet det tas hensyn til henholdsvis konsentrasjonen forårsaket av tørkeprosessen eller konsentrasjonen eller fortynningen forårsaket av bearbejdingen. En konsentrasjons- eller fortynningsfaktor som omfatter konsentrasjonen og/eller fortynningen forårsaket av visse tørke- eller bearbejdingsoperasjoner, kan bestemmes for visse tørkede eller bearbejdede produkter etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12.

3. Når det gjelder sammensatte næringsmidler som inneholder en blanding av bestanddeler, og som det ikke er fastsatt maksimumsverdier for rester for, kan de maksimumsverdier som anvendes, ikke overstige verdiene fastsatt i vedlegg II, idet det tas hensyn til de relative konsentrasjoner av ingredienser i blandingen samt til bestemmelsene i nr. 2.

4. Medlemsstatene skal minst ved stikkprøvekontroll sikre overholdelse av maksimumsverdiene nevnt i nr. 1. Nødvendig inspeksjon og overvåking skal foretas i samsvar med rådsdirektiv 89/397/EØF av 14. juni 1989 om offentlig kontroll av næringsmidler(*), med unntak av direktivets artikkel 14, og med rådsdirektiv 93/99/EØF av 29. oktober 1993 om tilleggstiltak i forbindelse med offentlig kontroll av næringsmidler(**), med unntak av direktivets artikkel 5, 6 og 8 og eventuelle andre relevante rettslige bestemmelser om overvåking av rester i næringsmidler av animalsk opprinnelse.

(*) EFT nr. L 186 av 30.6.1989, s. 23.

(**) EFT nr. L 290 av 24.11.1993, s. 14.»

4) Artikel 5 skal erstattes med følgende artikler:

«Artikel 5

Dersom Kommissjonen for et produkt som tilhører en gruppe nevnt i vedlegg I, har fastsatt en midlertidig maksimumsverdi for rester som gjelder i hele Fællesskapet, i samsvar med bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1 bokstav f) i rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter(*), vil denne verdien bli angitt vedlegg II med en henvisning til nevnte framgangsmåte.

Artikel 5a

1. I denne artikkel menes med opprinnelsesstat den medlemsstat på hvis territorium et produkt omhandlet i artikkel 1 nr. 1 enten lovlig produseres og markedsføres eller bringes i fri omsetning, og med mottakerstat den medlemsstat på hvis territorium et slikt produkt innføres og bringes i omsetning med henblikk på andre operasjoner enn transitt til en annen medlemsstat eller en tredjestat.

2. Medlemsstatene skal innføre varige eller midlertidige ordninger for fastsettelse av maksimumsverdier for rester for produkter nevnt i artikkel 1 nr. 1 som innføres på deres territorium fra en opprinnelsesstat, samtidig som de tar hensyn til reglene for god landbrukspraksis i opprinnelsesstaten, og uten at det berører de nødvendige vilkår for vern av forbrukernes helse i tilfeller der det ikke er fastsatt maksimumsverdier for rester for disse produktene i samsvar med bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1 eller artikkel 5.

3. Dersom

- det for et produkt nevnt i artikkel 1 nr. 1 ikke er fastsatt noen maksimumsverdi for rester i samsvar med artikkel 4 nr. 1 eller artikkel 5, og
- produktet, som oppfyller maksimumsverdiene for rester som anvendes i dets opprinnelsesstat, har vært underkastet tiltak i mottakerstaten som medfører at den frie omsetning av produktet forbyr eller begrenses på grunn av at dets innhold av plantevernmidlerester overstiger maksimumsverdiene for rester som er godkjent i mottakerstaten, og
- mottakerstaten enten har innført nye maksimumsverdier eller endret verdiene fastsatt i sin lovgivning eller har gjort endringer i sine kontroller som er uforholdsmessige og/eller diskriminerende sammenlignet med dem som gjelder for den innenlandske produksjon, eller den maksimumsverdien som mottakerstaten anvender, avviker vesentlig fra de tilsvarende verdier fastsatt av andre medlemsstater eller maksimumsverdien som anvendes av mottakerstaten, gir et vernnivå som er uforholdsmessig sammenlignet med vernnivået som medlemsstaten anvender på plantevernmidler med tilsvarende risiko eller på tilsvarende landbruksprodukter eller næringsmidler,

får følgende unntaksbestemmelser anvendelse:

- a) mottakermedlemsstaten skal underrette den andre berørte medlemsstaten og Kommissjonen om de vedtatte tiltakene innen 20 dager etter at de har fått anvendelse. Underretningen skal være vedlagt dokumenter som belyser de aktuelle tilfeller,

- b) de to berørte medlemsstatene skal på grunnlag av underretningen omhandlet i bokstav a) omgående kontakte hverandre for i de tilfeller der det er mulig, å unngå virkningene av tiltak for forbud eller begrensninger vedtatt av mottakerstaten, ved hjelp av tiltak som de blir enige om innbyrdes; medlemsstatene skal oversende alle nødvendige opplysninger til hverandre.

Innen tre måneder etter at underretningen omhandlet i bokstav a) er gitt, skal de berørte medlemsstater informere Kommissjonen om resultatet av kontakten og særlig om tiltakene de eventuelt har til hensikt å treffe, herunder de maksimumsverdier for rester som de har oppnådd enighet om. Opprinnelsesstaten skal informere de andre medlemsstatene om resultatene av slik kontakt.

- c) Kommissjonen skal umiddelbart forelegge saken for Den faste komité for plantehelse og om mulig framlegge forslag med sikte på å fastsette i vedlegg II en midlertidig maksimumsverdi for rester som skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12.

I sitt forslag skal Kommissjonen ta hensyn til den eksisterende tekniske og vitenskapelige kunnskap på området og særlig til data oversendt av de berørte medlemsstater, særlig den toksikologiske vurderingen og anslått ADI, regler for god landbrukspraksis og forsøksdata som opprinnelsesstaten har brukt ved fastsettelsen av maksimumsverdien for rester, sammen med mottakerstatens begrunnelse for å treffe de aktuelle tiltakene.

Gyldighetstiden for den midlertidige maksimumsverdien skal fastsettes i den vedtatte rettsakt og kan ikke overstige fire år. Dette tidsrommet kan knyttes til opprinnelsesstatens og/eller andre berørte medlemsstaters innsending av forsøksdata som Kommissjonen behøver for å fastsette maksimumsverdien for rester i samsvar med artikkel 4 nr. 1. På deres anmodning skal Kommissjonen og medlemsstatene holdes orientert om det tilhørende forsøksprogrammet.

4. En medlemsstat skal treffe ethvert av tiltakene fastsatt i nr. 2 eller 3 under behørig hensyn til sine forpliktelser etter traktaten, særlig artikkel 30-36.
5. Rådsdirektiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter(**) får ikke anvendelse på tiltak vedtatt og meddelt av medlemsstatene i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

6. Nærmere bestemmelser om gjennomføringen av framgangsmåten omhandlet i denne artikkel kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 11a.

(*) EFT nr. L 230 av 19.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).

(**) EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved vedtak 96/139/EF (EFT nr. L 32 av 10.2.1996, s. 31).»

- 5) I artikkel 7 skal nytt ledd på slutten lyde:

«Kommissjonen skal samle inn og sammenligne disse opplysningene og behandle dem, sammen med resultatene av de kontroller som er utført i samsvar med direktiv 86/362/EØF(*) og 90/642/EØF(**).

(*) EFT nr. L 221 av 7.8.1986, s. 43. Direktivet sist endret ved direktiv 96/33/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 35).

(**) EFT nr. L 350 av 14.12.1990, s. 71. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).»

- 6) I artikkel 8 nr. 1 endres «artikkel 12» til «artikkel 11a»,

- 7) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

1. Dersom en medlemsstat som følge av nye opplysninger eller en revurdering av eksisterende opplysninger anser at en maksimumsverdi fastsatt i vedlegg II utgjør en fare for menneskers eller dyrs helse og derfor krever at det handles raskt, kan denne medlemsstaten midlertidig redusere verdien på sitt eget territorium. I et slikt tilfelle skal den straks underrette de andre medlemsstatene og Kommissjonen om tiltakene og vedlegge en erklæring der tiltakene begrunnes.

2. Kommissjonen skal raskt undersøke begrunnelsen som medlemsstaten nevnt i nr. 1 har gitt, og skal rådspørre medlemsstatene innen Den faste komité for plantehelse, heretter kalt «komiteen»; den skal deretter umiddelbart avgi sin uttalelse og treffe hensiktsmessige tiltak. Kommissjonen skal umiddelbart underrette Rådet og medlemsstatene om de tiltak som er truffet. Enhver medlemsstat kan forelegge Kommissjonens tiltak for Rådet innen 15 dager etter at slik underretning er gitt. Rådet kan med kvalifisert flertall treffe en annen beslutning innen 15 dager fra den dato saken ble framlagt for det.

3. Dersom Kommissjonen anser at maksimumsverdiene fastsatt i vedlegg II bør endres for å løse vanskene nevnt i nr. 1 samt for å sikre vern av menneskers helse, skal den innlede framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 med sikte på å vedta disse endringene. I dette tilfelle skal medlemsstaten

som har truffet tiltakene i henhold til nr.1, opprettholde dem inntil Rådet eller Kommisjonen har truffet en beslutning etter nevnte framgangsmåte.»

8) Artikkel 10 skal lyde:

«Artikkel 10

Med forbehold for endringer i vedleggene som er gjort i samsvar med artikkel 5, artikkel 5a nr. 3 og artikkel 9, skal endringer i vedleggene vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12, idet det tas hensyn til den eksisterende vitenskapelige og tekniske kunnskap. Særlig skal det ved fastsettelse av maksimumsverdier for rester tas hensyn til en relevant risikovurdering av næringsinntak samt til antallet tilgjengelige data og dataenes kvalitet.»

9) Artikkel 11 oppheves.

10) Ny artikkel 11a og 11b skal lyde:

«Artikkel 11a

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 11b

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen 15 dager etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.»

11) Artikkel 12 nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

«2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

4. Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

5. Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene, med mindre Rådet med simpelt flertall har forkastet tiltakene.»

12) Artikkel 14 skal lyde:

«Artikkel 14

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å sikre at de endringer i vedlegg II

som følger av vedtakene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 2, artikkel 5, artikkel 5a nr. 3, artikkel 9 nr. 3 og artikkel 10, kan gjennomføres på deres territorium, innen et tidsrom på høyst åtte måneder etter at de er vedtatt, og innen et kortere tidsrom når det er tvingende nødvendig for å verne menneskers helse.

For å innfri berettigede forventninger kan det i fellesskapsrettsakter om gjennomføring fastsettes overgangsperioder for ikrafttredelsen av visse maksimumsverdier for rester som tillater normal markedsføring av innhøstede produkter.»

Artikkel 4

I direktiv 90/642/EØF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1 nr. 1 skal lyde:

«1. Dette direktiv får anvendelse på produkter under de grupper som er oppført i første kolonne i vedlegg I, og som det er gitt eksempler på i annen kolonne, i den utstrekning produktene i disse gruppene eller de deler av produktene som er beskrevet i tredje kolonne i vedlegget, kan inneholde visse rester av plantevernmidler.

Dette direktiv får anvendelse også på de samme produkter etter tørking eller bearbeiding eller etter iblanding i sammensatte næringsmidler, i den utstrekning de kan inneholde rester av visse plantevernmidler.»

2) I artikkel 1 nr. 2 skal ny bokstav e) lyde:

«e) bestemmelsene i kommisjonsdirektiv 91/321/EØF av 14. mai 1991 om morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger til spedbarn og småbarn(*) og kommisjonsdirektiv 96/5/EF av 16. februar 1996 om bearbeidede kornbaserte næringsmidler og barnemat for spedbarn og småbarn(**). Inntil det er fastsatt maksimumsverdier i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6 i direktiv 91/321/EØF eller artikkel 6 i direktiv 96/5/EF, får imidlertid bestemmelsene i dette direktivs artikkel 5a nr. 1 samt nr. 3-6 anvendelse på de berørte produkter.

(*) EFT nr. L 175 av 4.7.1991, s. 35. Direktivet sist endret ved direktiv 96/4/EF (EFT nr. L 49 av 28.2.1996, s. 12).

(**) EFT nr. L 49 av 28.2.1996, s. 17.»

3) Artikkel 2 bokstav a) skal lyde:

a) «rester av plantevernmidler»: rester av plantevernmidler og deres metabolitter, samt nedbryttings- eller reaksjonsprodukter som forekommer på eller i produktene nevnt i artikkel 1,»

4) Artikkel 3 skal lyde:

«Artikkel 3

1. Produktene under gruppene nevnt i artikkel 1 eller eventuelt deler av dem skal, når de bringes i omsetning, ikke ha høyere verdier av rester av plantevernmidler enn de verdier som er oppført i listen nevnt i vedlegg II.

Listen over de berørte rester av plantevernmidler og deres maksimumsverdier skal opprettes i vedlegg II etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10a, under hensyn til den eksisterende vitenskapelige og tekniske kunnskap. En plantevernmiddelrest vil være oppført i listen så lenge direktiv 76/895/EØF fastsetter en maksimumsverdi for denne resten.

2. Når det gjelder tørkede og bearbeidede produkter som det ikke uttrykkelig er fastsatt maksimumsverdier for i vedlegg II, skal gjeldende maksimumsverdi for rester være den som er fastsatt i vedlegg II, idet det tas hensyn til henholdsvis konsentrasjonen forårsaket av tørkeprosessen eller konsentrasjonen eller fortyningen forårsaket av bearbeidingen. En konsentrasjons- eller fortynningsfaktor som omfatter konsentrasjonen og/eller fortyningen forårsaket av visse tørke- eller bearbeidingsoperasjoner, kan bestemmes for visse tørkede eller bearbeidede produkter etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10a.

3. Når det gjelder sammensatte næringsmidler som inneholder en blanding av bestanddeler, og som det ikke er fastsatt maksimumsverdier for rester for, kan de maksimumsverdier som anvendes, ikke overstige verdiene fastsatt i vedlegg II, idet det tas hensyn til de relative konsentrasjoner av ingredienser i blandingen samt til bestemmelsene i nr. 2.

4. Medlemsstatene skal minst ved stikkprøvekontroll sikre overholdelse av maksimumsverdiene nevnt i nr. 1. Nødvendig inspeksjon og overvåking skal foretas i samsvar med rådsdirektiv 89/397/EØF av 14. juni 1989 om offentlig kontroll av næringsmidler(*), med unntak av direktivets artikkel 14, og med direktiv 93/99/EØF av 29. oktober 1993 om tilleggstiltak i forbindelse med offentlig kontroll av næringsmidler(**), med unntak av direktivets artikkel 5, 6 og 8.

(*) EFT nr. L 186 av 30.6.1989, s. 23.

(**) EFT nr. L 290 av 24.11.1993, s. 14.»

5) Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal utpeke en myndighet for å sikre at kontrollen omhandlet i artikkel 3 nr. 4 utføres.

2. a) Innen 30. juni hvert år skal medlemsstatene oversende Kommisjonen sine planlagte foreløpige overvåkingsprogrammer for det følgende kalenderår. I dette foreløpige program skal det minst angis:

- de produkter som skal kontrolleres, og antallet kontroller som skal foretas,
- de plantevernmiddelester som skal kontrolleres,
- de kriterier som er benyttet ved utarbeidingen av programmene.

b) Innen 30. september hvert år skal Kommisjonen framlegge for Den faste komité for plantehelse et utkast til rekommandasjon om samordnet overvåkingsprogram på fellesskapsplan der det skal angis den særskilte prøvetaking som skal inngå i de nasjonale overvåkingsprogrammene. Rekommandasjonen skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10. Det grunnleggende målet for Fellesskapets overvåkingsprogram skal være å gjøre optimal bruk av prøvetakingen på fellesskapsplan for kornslagene som tilhører gruppene oppført i vedlegg I, og som er produsert i Fellesskapet eller importert dit, når det er konstatert problemer, for å sikre at maksimumsverdiene for rester av plantevernmidler oppført i vedlegg II overholdes.

3. Innen 31. august hvert år skal medlemsstatene oversende Kommisjonen resultatene av analysene av de stikkprøver som er tatt i løpet av det foregående år under deres nasjonale overvåkingsprogrammer og under Fellesskapets samordnede overvåkingsprogram. Kommisjonen skal samle inn og sammenligne disse opplysningene samt resultatene av de kontroller som er utført i samsvar med direktiv 86/362/EØF og 86/363/EØF, og analysere:

- overtredelse av maksimumsverdiene for rester, og
- de faktiske gjennomsnittsverdier for rester og deres relative verdier med hensyn til de fastsatte maksimumsverdier for rester.

Kommisjonen bør ved utarbeidingen av det samordnede overvåkingsprogrammet gradvis arbeide henimot et system som kan gi mulighet for beregning av faktisk eksponering for plantevernmidler i kosten.

Kommisjonen skal oversende denne informasjonen til medlemsstatene innen rammen av Den faste komité for plantehelse innen 30. september hvert år for gjennomgåelse og vedtakelse av ethvert nødvendig tiltak som f.eks.:

- tiltak på fellesskapsplan når det rapporteres om overtredelse av maksimumsverdiene,

— oppfordring til å offentliggjøre de innsamlede og sammenlignede opplysningene.

4. Følgende tiltak kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 9:

- a) endringer i nr. 2 og 3 i denne artikkel i den grad disse endringer gjelder datoene for melding,
- b) de gjennomføringsregler som er nødvendige for at bestemmelsene i nr. 2 og 3 skal virke effektivt.

5. Kommisjonen skal innen 31. desember 1999 oversende Rådet en rapport om anvendelsen av denne artikkel, om nødvendig sammen med egnede forslag.»

6) Ny artikkel 5a og 5b skal lyde:

«Artikkel 5a

Dersom Kommisjonen for et produkt som tilhører en gruppe nevnt i vedlegg I, har fastsatt en midlertidig maksimumsverdi for rester som gjelder i hele Fellesskapet, i samsvar med bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1 bokstav f) i rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter(*), vil denne verdien bli angitt i vedlegg II med en henvisning til nevnte framgangsmåte.

Artikkel 5b

1. I denne artikkel menes med opprinnelsesstat den medlemsstat på hvis territorium et produkt omhandlet i artikkel 1 nr. 1 enten lovlig produseres og markedsføres eller bringes i fri omsetning, og med mottakerstat den medlemsstat på hvis territorium et slikt produkt innføres og bringes i omsetning med henblikk på andre operasjoner enn transitt til en annen medlemsstat eller en tredjestat.

2. Medlemsstatene skal innføre varige eller midlertidige ordninger for fastsettelse av maksimumsverdier for rester for produkter nevnt i artikkel 1 nr. 1 som innføres på deres territorium fra en opprinnelsesstat, samtidig som de tar hensyn til reglene for god landbrukspraksis i opprinnelsesstaten, og uten at det berører de nødvendige vilkår for vern av forbrukernes helse i tilfeller der det ikke er fastsatt maksimumsverdier for rester for disse produktene i samsvar med bestemmelsene i artikkel 3 nr. 1 eller artikkel 5a.

3. Dersom

- det for et produkt nevnt i artikkel 1 nr. 1 ikke er fastsatt noen maksimumsverdi for rester i samsvar med artikkel 3 nr. 1 eller artikkel 5a, og

- produktet, som oppfyller maksimumsverdiene for rester som anvendes i opprinnelsesstaten, har vært underkastet tiltak i mottakerstaten som medfører at den frie omsetning av produktet forbyr eller begrenses på grunn av at dets innhold av plantevernmiddelester overstiger maksimumsverdiene for rester som er godkjent i mottakerstaten, og
- mottakerstaten enten har innført nye maksimumsverdier for rester eller har endret verdiene fastsatt i sin lovgivning eller har gjort endringer i sine kontroller som er uforholdsmessige og/eller diskriminerende sammenlignet med dem som gjelder for den innenlandske produksjon, eller den maksimumsverdien mottakerstaten anvender, avviker vesentlig fra de tilsvarende verdier fastsatt av andre medlemsstater eller maksimumsverdien som anvendes av mottakerstaten, gir et vernnivå som er uforholdsmessig sammenlignet med vernnivået som medlemsstaten anvender på plantevernmidler med tilsvarende risiko eller på tilsvarende landbruksprodukter eller næringsmidler,

får følgende unntaksbestemmelser anvendelse:

- a) mottakerstaten skal underrette den andre berørte medlemsstaten og Kommisjonen om de vedtatte tiltakene innen 20 dager etter at de har fått anvendelse. Underretningen skal være vedlagt dokumenter som belyser de aktuelle tilfeller,
- b) de to berørte medlemsstatene skal på grunnlag av underretningen omhandlet i bokstav a) omgående kontakte hverandre for i de tilfeller der det er mulig, å unngå virkningene av forbud eller begrensninger som skyldes tiltak vedtatt av mottakerstaten, ved hjelp av tiltak som de blir enige om innbyrdes; medlemsstatene skal oversende alle nødvendige opplysninger til hverandre.

Innen tre måneder etter at underretningen omhandlet i bokstav a) er gitt, skal de berørte medlemsstater informere Kommisjonen om resultatet av kontakten og særlig om tiltakene de eventuelt har til hensikt å anvende, herunder de maksimumsverdier for rester som de har oppnådd enighet om. Opprinnelsesstaten skal underrette de andre medlemsstatene om resultatene av slik kontakt.

- c) Kommisjonen skal umiddelbart forelegge saken for Den faste komité for plantehelse og om mulig framlegge forslag med sikte på å fastsette i vedlegg II en midlertidig maksimumsverdi for rester som skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 10a.

I sitt forslag skal Kommisjonen ta hensyn til den eksisterende tekniske og vitenskapelige kunnskap på området og særlig til data oversendt av de berørte

medlemsstater, særlig den toksikologiske vurderingen og anslått ADI, regler for god landbrukspraksis og forsøksdata som opprinnelsesstaten har brukt ved fastsettelsen av maksimumsverdien for rester, sammen med mottakerstatens begrunnelse for å treffe sin beslutning om de aktuelle tiltakene.

Gyldighetstiden for den midlertidige maksimumsverdien skal fastsettes i den vedtatte rettsakt og kan ikke overstige fire år. Dette tidsrommet kan knyttes til opprinnelsesstatens og/eller andre berørte medlemsstaters innsending av forsøksdata som Kommisjonen behøver for å fastsette maksimumsverdien for rester i samsvar med artikkel 4 nr. 1. På deres anmodning skal Kommisjonen og medlemsstatene holdes orientert om det tilhørende forsøksprogrammet.

4. En medlemsstat skal treffe ethvert av tiltakene fastsatt i nr. 2 eller 3 under behørig hensyn til sine forpliktelser etter traktaten, særlig artikkel 30-36.

5. Rådskonklusjon 83/189/EOU av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter(**) får ikke anvendelse på tiltak vedtatt og meddelt av medlemsstatene i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

6. Nærmere bestemmelser om gjennomføringen av framgangsmåten omhandlet i denne artikkel kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 9.

(*) EFT nr. L 230 av 19.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 av 18.6.1996, s. 12).

(**) EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved vedtak 96/139/EF (EFT nr. L 32 av 10.2.1996, s. 31).»

- 7) Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

Med forbehold for endringer i vedleggene som er gjort i samsvar med artikkel 5a, artikkel 5a nr. 3 og artikkel 8, skal endringer i vedleggene vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12, idet det tas hensyn til den eksisterende vitenskapelige og tekniske kunnskap. Særlig skal det ved fastsettelse av maksimumsverdier for rester tas hensyn til en relevant risikovurdering av næringsinntak samt til antallet tilgjengelige data og kvaliteten på dem.»

- 8) Ny artikkel 10a og 10b skal lyde:

«Artikkel 10a

Komisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgis stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene, med mindre Rådet med simpelt flertall har forkastet tiltakene.

Artikkel 10b

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å sikre at de endringer i vedlegg II som følger av vedtakene nevnt i artikkel 3 nr. 1 og 2, artikkel 5a, artikkel 5b nr. 3, artikkel 7 og artikkel 8 nr. 3, kan gjennomføres på deres territorium, innen et tidsrom på høyst åtte måneder etter at de er vedtatt, og innen et kortere

tidsrom når det er tvingende nødvendig for å verne menneskers helse.

For å innfri berettigede forventninger kan det i fællesskapsrettsakter om gjennomføring fastsettes overgangsperioder for ikrafttredelsen av visse maksimumsverdier for rester som tillater normal markedsføring av innhøstede produkter.»

Artikkel 5

Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 31. desember 1998.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 25. juni 1997.

For Rådet

J. VAN AARTSEN

Formann